

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoP/33/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8224200142
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Tobiašová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8224200142.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Tobiašovej a členiek senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Ingrid Kalinákovej vo veci navrhovateľky: V. N., I.. XX.XX.XXXX, Z. V. XXX, XXX XX L., zast. JUDr. Matúšom Hribom, advokátom so sídlom Tehelná 46, Bardejov, proti osobe povinnej z platenia výživného: V. T., I.. XX.XX.XXXX, Z. V. XXX, XXX XX L., zast. JUDr. Vieroslavou Bednárovou, advokátkou so sídlom Slovenská 69, Prešov, v konaní o určenie výživného a nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní osoby povinnej z platenia výživného proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov č.k. 14Pc/1/2024-42 zo dňa 14.02.2024, takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Navrhovateľka návrhom zo dňa 19.12.2023 žiadala uložiť vo veci samej povinnosť osobe povinnej (matka) z platenia výživného prispievať na výživu navrhovateľky sumou 175 eur mesačne, vždy do 15. dňa v kalendárnom mesiaci vopred, pretože je jej dcérou a nie je schopná sa samostatne živiť, nakoľko je žiačkou X. ročníka na strednej škole, pričom matka jej na výživu nijako neprispieva. Zároveň, vzhľadom na skutočnosť, že v súčasnosti nemá dostatok finančných prostriedkov na vlastnú výživu, navrhla v zmysle § 366 CMP uložiť matke povinnosť neodkladným opatrením prispievať navrhovateľke sumou 100 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Bardejov ako súd prvej inštancie (ďalej aj súd) rozhodol tak, že cit:

„I. Odporkyňa je povinná prispievať na výživu navrhovateľke mesačnou sumou vo výške 100 Eur, vždy do 15. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci k rukám navrhovateľky, počnúc od vydania tohto rozhodnutia do budúcnosti.

II. Toto neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania, vedeného na Okresnom súde Bardejov pod spisovou značkou 14Pc/1/2024, pokiaľ nezanikne z iných dôvodov.“

3. Súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľka je dcérou osoby povinnej z platenia výživného, v súčasnosti navštevuje X. ročník strednej školy, v dôsledku čoho nie je schopná samostatne sa živiť. Vyživovacia povinnosť osoby povinnej z platenia výživného (matky) k navrhovateľke je jej zákonnou povinnosťou, ktorú v súčasnosti neplní, inak by si navrhovateľka nepodala návrh, v ktorom požaduje reálne výživné. Navrhovateľka v návrhu uviedla svoje mesačné výdavky okolo 220 eur. Ak súd v tejto fáze posudzuje iba nevyhnutné výživné, je potrebné skutočne vziať do úvahy, že náklady študentky X. ročníka strednej školy sú vyššie, než náklady maloletého dieťaťa a to nielen čo sa týka pravidelných výdavkov (strava, oblečenie a obuv, kozmetika, voľný čas, prípadne príprava na ďalšie štúdium), ale aj

nepravidelné výdavky (cestovanie, stužková, prípadne vzťah) a tieto výdavky sa vo všeobecnosti zvyšujú oproti veku maloletého dieťaťa, preto suma 100 eur mesačne nie je podľa názoru súdu neprimeraná a pokryje v tejto fáze najmä nevyhnutné výdavky navrhovateľky a stále popri tom bude odkázaná aj na výživné od svojho otca. Zároveň súd poukázal najmä na to, že otec navrhovateľky súčasne plní aj podstatnú časť potrieb maloletého syna, ktorého má s osobou povinnou z platenia výživného a teda prispieva aj na ďalšie dieťa, čo mu uberá na možnostiach pre navrhovateľku, keďže maloleté dieťa má v otázke výživného od rodiča zo zákona prednosť.

4. Osoba povinná z platenia výživného podľa názoru súdu je schopná plniť túto nevyhnutnú vyživovaciu povinnosť voči svojej dcére, keďže jej mesačný príjem nie je vždy iba deklarovaných 667 eur, ale býva aj vyšší, keďže z lustrácií vyplýva, že matka poberala za kalendárny rok 2023 rôzny hrubý príjem, a to od januára 2023 do decembra 2023 postupne 842,39 €, 840,56 €, 998,78 €, 834,31 €, 864 €, 992,40 €, 899,34 €, 861,25 €, 1152,68 €, 532,29 €, 902,29 € a 1077,65 €. Súdu okrem vyjadrenia nepredložila žiaden dôkaz, že svojej dcére na jej potreby v súčasnosti prispievala napríklad potvrdením o zaplatení obedov v škole, hygienických potrieb pre dcéru alebo ošatenia, prípadne o zaplatení cestovného do školy. Jej názor, že dcéra si dosť pre seba zarobila počas prázdnin na brigáde, svedčí podľa súdu skôr o tom, že sa snaží odkloniť svoju povinnosť na dcéru, ktorá zatiaľ nie je schopná samostatne sa živiť. Rovnako vyjadrenie, že dcéra ju nežiadala, aby jej finančne prispela, pred súdom neobstojí, pretože s ňou žije v spoločnej domácnosti a musí preto veľmi dobre vedieť, aké má jej dcéra potreby. Tvrdenie matky ako osoby povinnej z platenia výživného o uspokojovaní potrieb navrhovateľky zároveň vyvrátil jej bývalý manžel a zároveň otec navrhovateľky.

5. Súd vec právne posúdil podľa § 62 ods. 1 až ods. 5, § 75, § 77 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej aj „Zákon o rodine“), § 324, § 325 ods. 1 a 2, § 329 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), § 366 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej aj „CMP“).

III. Obsah odvolania osoby povinnej z platenia výživného a vyjadrenia účastníkov konania

6. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala osoba povinná z platenia výživného v celom rozsahu odvolanie z dôvodu, že vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Má za to, že predpoklady na vydanie neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 1 CSP neboli naplnené, keďže absentuje potreba bezodkladnosti úpravy pomerov. Zastáva názor, že ona ako matka si voči navrhovateľke riadne plní svoje rodičovské povinnosti. Je pripravená riadne navrhovateľke poskytovať hmotné, ako aj nehmotné statky podľa jej potrieb, ktoré však navrhovateľka vzhľadom na svoju povahu a osobnostné črty účelovo nevyužíva. Ako matka sa o navrhovateľku stará, aj napriek jej nezáujmu o ňu ako matku a je kedykoľvek pripravená jej poskytnúť, resp. zabezpečiť akúkoľvek ňou odôvodnenú požiadavku. Má za to, že Okresný súd Bardejov sa nedostatočne vysporiadal s posúdením splnenia podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia.

7. Navrhovateľka nedostatočne osvedčila ňou tvrdené skutočnosti a okolnosti, na základe ktorých súd vydal neodkladné opatrenie, pričom tieto tvrdenia voči nej sú účelové a tendenčné. Konštatovanie súdu, obsiahnuté v bode 13. uznesenia, týkajúce sa neplnenia si rodičovských povinností z jej strany voči navrhovateľke nemá oporu v platnom práve. Naopak, navrhovateľka posledný polrok často užíva alkoholické nápoje, pričom aj v jej izbe opakovane videla drahé fľaše značkového rumu, vína, či iný alkohol, ktorý s kamarátmi popíjajú, často si vodí domov kamarátske návštevy. Navrhovateľka často navštevuje bary, nočné podniky, pričom s kamarátmi autom cestujú za nočnou zábavou do nočných klubov aj do B., kde s partiou kamarátov míňajú financie na drahý alkohol, fajčia a pijú. Navrhovateľka s partiou kamarátov cestujú autom pod vplyvom alkoholu a navrhovateľka bola aj účastníčkou dopravnej nehody v N.. Opakovane žiadala navrhovateľku, aby zvažila svoje konanie a správanie, aby sa k nej ako k svojej matke správala úctivo, s rešpektom. Matka sa domnieva, že navrhovateľka podala návrh z jediného zištného dôvodu a tým je skutočnosť, že si robí vodičský preukaz a potrebuje peniaze na uhradenie autoškoly, čo stojí vyšší obnos financií. Inak si podaný návrh nedokáže vysvetliť, keďže v domácnosti je všetko nevyhnutné zabezpečené, taktiež navrhovateľka má komplet vybavený šatník rôznymi modernými kúskami ošatenia, zabezpečené množstvo kozmetiky, má v izbe zabezpečený počítač, vlastnú TV. Navrhovateľka za obdobie posledného polroka vymeškala zo školy 108 hodín, ale nie z dôvodu jej choroby. Na svoju obhajobu uvádza, že tvrdenia navrhovateľky sú tendenčné, tak isto aj tvrdenia jej bývalého manžela. Spoločnú domácnosť opustila len na 5 dní počas vianočných sviatkov, kedy po incidente so žiaľom odišla k svojim rodičom z dôvodu, že ostatní členovia domácnosti

si neželajú, aby s nimi bola pri spoločnom vianočnom stole. Tvrdenia bývalého manžela sú zavádzajúce a účelové s osobným zámerom negatívne ju očierniť. Poukázala, že s bývalým manželom mali naštreté financie na spoločnom účte, pričom po rozvoze manželstva si on ponechal celú sumu vo výške 5.000 eur, ako aj dôchodkové sporenie, preto podala na neho aj trestné oznámenie. V prílohe doložila aj svoj mzdový výpis, ktorý sa nestotožňuje so zisteniami súdu. Na podporu svojich tvrdení, keďže v konaní nebola vypočutá, dokladá súdu aspoň čiastočne fotodokumentáciu zabezpečenia domácnosti, aj vybavenia izby navrhovateľky. Zároveň zastáva názor, že navrhovateľka vo svojom veku je spôsobilá v rámci občasných brigád si aj privyrobiť na potrebné vreckové, a zároveň tak vypomôcť rodičom.

8. Ďalej v odvolaní poukázala, že procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania, kladie zvýšené nároky na objektívnu presvedčivosť rozhodnutia odvolacieho súdu (§ 236 v spojení s § 234 ods. 2 a § 220 ods. 2 CSP), ktorej sa odvolací súd nemôže zbaviť tým, že sa v odôvodnení svojho uznesenia obmedzí na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (nález ÚS SR zo 4. júla 2017, sp. zn. III.ÚS 175/2017). Keďže má za to, že konajúci súd sa nedostatočne argumentačne vysporiadal s odôvodnením uznesenia, ktorým nariadil neodkladné opatrenie, navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu na nové rozhodnutie vo veci.

9. Navrhovateľka sa k odvolaniu osoby povinnej z platenia výživného nevyjadrila.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

10. Krajský súd v Prešove (ďalej aj ako „odvolací súd“) v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 2 ods. 1 CMP, v spojení s ust. § 34 CSP preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutej časti podľa zásad uvedených v § 62 a nasl. CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a zistil, že odvolanie osoby povinnej z platenia výživného nie je dôvodné.

11. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

13. V konaní o prejednaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na včasné zabezpečenie neodkladnej úpravy nie je nevyhnutné vykonať dôkazy ako v konaní vo veci samej, na ich nariadenie je postačujúce, ak účastník osvedčí potrebu nevyhnutnej neodkladnej ochrany práv a právom chránených záujmov a tiež je splnená zákonná podmienka nariadenia neodkladného opatrenia, ak sa osvedčí alebo preukáže aspoň jeden z vyššie uvedených dôvodov na jeho nariadenie.

14. Podľa § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

15. Podľa § 62 ods. 1 a 2 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

16. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

17. Účelom neodkladného opatrenia je spravidla dočasná úprava pomerov účastníkov, ktorá zásadne prichádza do úvahy v tých prípadoch, v ktorých sa má napraviť stav akútneho či akútne hroziacich zásahov do práv či oprávnených záujmov účastníka domáhajúceho sa ochrany neodkladným opatrením, teda vtedy, ak by vyčkávanie na rozhodnutie vo veci samej (rozsudkom po riadne vykonanom dokazovaní) mohlo spôsobiť také zmeny vo vzťahu k predmetu konania, či inú ujmu na právach

navrhovateľa neodkladného opatrenia, pri ktorých by samotné vedenie konania vo veci samej mohlo už stratiť zmysel, alebo je tu iná závažná príčina, pre ktorú sa javí nevyhnutným pomery určitým spôsobom stabilizovať už pred konečným rozhodnutím. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je určujúci aktuálny stav, resp. terajšie pomery vo vzájomných vzťahoch účastníkov.

18. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

19. Odvolací súd sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, pretože jeho argumentácia bola vecne správna. Má za to, že všetky dôvody, ktoré odvolateľka uvádza v odvolaní, vyriešil už súd prvej inštancie v napadnutom uznesení, pričom rozhodnutia prvoinštančného a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože tvoria jeden celok. Odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutočný stav veci a nenašiel dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov odchýliť. Napadnuté uznesenie považuje odvolací súd za vecne správne.

20. Predmetom prieskumu s poukazom na obsah preskúmaného uznesenia i argumenty predstreté v odvolacom konaní bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky, za daných skutkových okolností, neodkladným opatrením uložiť osobe povinnej z platenia výživného povinnosť platiť navrhovateľke výživné v nevyhnutnej miere.

21. Odvolací súd konštatuje, že konania o návrhoch na nariadenie neodkladného opatrenia sú charakteristické zúženým rozsahom dokazovania na tzv. osvedčovanie skutočností, odôvodňujúcich potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi účastníkmi konania. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky a jej otca a zistený skutočný stav posúdil podľa ustanovení uvedených v odôvodnení uznesenia. Je vecou súdu ako vec právne posúdiť a prípadný nesúhlas účastníka konania s právnym záverom súdu bez ďalšieho neznamená jeho nesprávnosť.

22. Zákon o rodine pri rozhodovaní o výške výživného vymedzuje kritériá ako určitý návod pre súd, kombináciou ktorých sa má určiť konkrétna výška výživného. Na strane oprávneného sú to relevantné odôvodnené potreby, na strane povinného sú to schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Schopnosti predstavujú subjektívne kritérium určovania rozsahu vyživovacej povinnosti a rozumejú sa nimi vlastnosti dané telesnými a duševnými schopnosťami konkrétnej osoby povinného, zdravotným stavom, vlohami, nadaním, získanými skúsenosťami. Pri posudzovaní schopností a možností povinného rodiča sú dôležité jeho reálne zárobkové (majetkové) pomery a je potrebné poznamenať, že súd prvej inštancie vychádzal z týchto zákonných kritérií pri určovaní výšky výživného. V priebehu konania zo strany osoby povinnej z platenia výživného neboli predložené relevantné dôkazy preukazujúce neschopnosť plniť výživné vo výške určenej súdom.

23. Posudzovaný nárok na výživné bol odôvodnený štúdiom navrhovateľky na strednej škole a jej výdavkami spojenými s týmto štúdiom, ako aj s inými oprávnenými výdavkami na stravu, ošatenie a pod. Samotná skutočnosť, že navrhovateľka nepreukázala listinnými dôkazmi všetky ňou tvrdené výdavky, neznamená, že súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, keďže vychádzal aj z poznatkov z vlastnej rozhodovacej činnosti a výdavky prezentované navrhovateľkou neboli ani podľa názoru odvolacieho súdu neprímerne nadhodnotené, a ani samotná odvolateľka neuviedla, ktoré konkrétne výdavky tvrdené navrhovateľkou nezodpovedajú reálnym cenám. Navrhovateľka preukázala, že vynakladá primerané úsilie, aby si zabezpečovala prostriedky potrebné na úhradu výdavkov spojených so štúdiom, na týchto výdavkoch sa podieľa aj jej otec a je odkázaná aj na výživné zo strany matky. V situácii súdom zisteného skutočného stavu možno konštatovať, že určenie výživného v nevyhnutnej miere v zmysle § 366 CMP, zodpovedá odôvodneným potrebám navrhovateľky. Súd prvej inštancie určil výšku výživného v nevyhnutnej miere, ktorá je v súlade s možnosťami, schopnosťami a majetkovými pomermi povinného rodiča.

24. K tvrdeniam a dôkazom predložených odvolateľkou treba uviesť, že potvrdenie jej príjmu za obdobie od januára do decembra 2023 sa presne zhoduje so zistením súdu prvej inštancie, teda tvrdenie odvolateľky o rozdieloch v jej príjmoch nie je pravdivé. Z pripojených fotografií zobrazujúcich potraviny a kozmetiku nie je zrejmé, kto ich nakúpil a kto ich užíva; z účastníckych a svedeckých

výpovedí skôr vyplýva, že bežný chod domácnosti zabezpečuje viacej otec navrhovateľky ako matka. Sama odvolateľka priznáva, že medzi ňou a navrhovateľkou v súčasnosti nie je dobrý vzťah, takmer nekomunikujú, o čom svedčia aj výhrady odvolateľky k životnému štýlu navrhovateľky, ktorý popísala v závere svojho odvolania. Odvolací súd však musí konštatovať, že názorové alebo hodnotové rozdiely nič nemenia na zákonnej povinnosti rodičov podieľať sa na výžive svojich detí do času, kým nie sú schopné samy sa živiť.

25. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia, preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované zákonné právo účastníka na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani aby prebral a riadil sa ním predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj napr. IV.ÚS 252/2004, I.ÚS 50/2004, II.ÚS 3/1997, II.ÚS 251/2003).

26. Odvolací súd súčasne dopĺňa, že v žiadnom prípade nemieni prejudikovať konanie vo veci samej. Bude úlohou súdu, aby vo veci samej vykonal riadne dokazovanie, na základe ktorého ustáli výšku výživného pre navrhovateľku podľa jej odôvodnených potrieb a na základe možností a schopností povinného rodiča.

27. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd potvrdil uznesenie ako vecne správne postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP.

28. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov; § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolaateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).